

OTVORENÁ NÁRUČ

ČASOPIS CIRKEVNÉHO ZBORU EVANJELICKEJ CIRKVI A.V. V NITRE, JAR 2014

PÄŤKRÁT "ÁNO"

Poznáte slávne výroky z filmov, že šerif je „trochu mŕtvy“ alebo dievčina je „trochu tehotná“? Schuti sa na tom smežeme. Ono je to tak, že niektoré stavy sú kategorické. Buď sú, alebo nie sú. Nemôžu byť trochu a zvyšok inak.

Niečo podobné platí aj o presvedčení o základných pravdách viery: Človek im musí napokon povedať buď „áno“, alebo „nie“. Buď ich prijme tak, ako sú našej viere a rozumu odkryté v Písme a zvestované cirkvou, alebo ich neprijme. Nedá sa s nimi nakladať podľa vlastného gusta, prispôbovať si ich, formálne proklamovať ich platnosť, ale mať na všetko ešte aj nejaký súkromný názor, teda postoj „trochu áno a zvyšok inak“.

Niektorí povia, že práve toto je tá typická diktatúra cirkvi nad myslením ľudí: Každému je nalinkované, čo si má myslieť, o čom má byť presvedčený. Vôbec nie je umožnené, aby si človek veci stváňoval slobodne, po svojom.

Pre kritikov cirkvi je toto veľmi atraktívna téma. Uvedomme si však, koľko iných vecí v našom živote má kategorickú povahu a my proti tomu neprotestujeme. Naopak vyžadujeme, aby takými boli. Uvediem dva príklady.

Kto sa dopracoval k poslednému dielu Šeherezády, videl nečakane pozoruhodnú scénu. Onur hypnotickým, zlomeným hlasom hovorí dookola: Ty si sa mi nikdy neodddala. Šeherezáda zúfalo plače. Vie, že je to pravda. Nikdy sa mu skutočne neodddala, iba trochu. Chcela byť aj sama svoja, mať aj svoje vlastné šťastie. Teraz to ľutuje, vie, že je neskoro a prežíva zúfalstvo. Ani jedno oko na Slovensku nebolo suché.

(pokračovanie na str. 2)

V hĺbke srdca totiž vieme, že manželstvo má byť kategorickým oddaním sa ženy mužovi a muža žene. Je zle, ak vzájomné oddanie sa je iba „trochu“ a zvyšok je daný na súkromné uváženie. V hĺbke srdca kričíme: Tak to nemá byť! A na dôkaz toho plačeme pri Onurových slovách. Má niekto odvahu tvrdiť, že takto kategoricky zmyšľať o manželstve je diktatúra?

Alebo brali ste si už niekedy hypotéku? Sedeli ste potom doma nad podpísanou hypotekárnou zmluvou a premýšľali ste, aké to bude hlúpe a trápne, keď banka i vy dodržíte, čo je v zmluve uvedené? Premýšľali ste o tom, aké by to bolo fajn, keby zmluva „trochu“ platila a to zvyšok by bol daný na súkromné uváženie? Šialené, čo? My predsa vyžadujeme kategorickú vernosť zmluve, dohovoru. Na tomto je vystavaná celá naša západná civilizácia. Zradu a svojvoľnosť považujeme za jeden z najväčších zločinov. Má niekto odvahu povedať, že uvažovať takto kategoricky o platnosti sľúbeného, je diktatúra?

Môžeme menovať ďalej. Presvedčenie o základných pravdách viery je iba jedným z mnohých kategorických presvedčení, na ktorých prirodzene stojí náš život. Cirkev má povinnosť vynášať z Písma neskreslenú biblickú pravdu o našej záchrane, ktorá je v osobe a v diele Pána Ježiša Krista. Zvestovaním záchrany v Ježišovi Kristovi stavia ľudí pred rozhodnutie. Oni sú slobodní a môžu sa rozhodnúť akokoľvek. Cirkev k tomu iba rozhodne dodáva – a táto rozhodnosť irituje svet – že spasenie spočíva v prijatí celej pravdy, odkrytej v Písme. Ak to človek urobí iba „trochu“ a ten zvyšok bude na jeho súkromnom uvážení, možno mu z toho vznikne nejaká osobná spiritualita, súkromné náboženstvo zdravia, úspechu a spokojnosti, nejaká múdrosť, anjeli a energie, orient a mystika, ale nevznikne mu z toho večné spasenie. Je ilúziou dnešnej doby, roztopašne miešajúcej všetko so všetkým, domnievať sa, že veriť „trochu“ biblickým pravdám a „zvyšok“ nechať na súkromné uváženie, nemôže byť ničím zlým. Žiaľ, môže. Človek môže prehrať svoje spasenie.

Povedzme teda celkom kategoricky: Hovoríme „áno“ biblickej pravde o hriechu človeka. Človek je pre svoju pýchu a sebastrednosť skutočne oddelený od Boha, ktorý je Osobou a ktorý je pravým základom nášho života. Oddelenosť od Boha je základnou tragédiou nášho života, ktorá je zdro-

Foto: Nina Pastieriková

Päťkrát áno.

jom všetkých ostatných tragédií. Rozprávania o hriechu nie je iba kostolná fráza bez vzťahu k realite, ale je to ten najreálnejší popis situácie človeka.

Hovoríme „áno“ biblickej pravde o Božom príchode na svet v Ježišovi Kristovi. Boh sa skutočne z lásky k človeku stal ľudskou osobou, časťou stvoreného sveta. Prišiel do tela, do času, do dejín. Vianoce nie sú iba najpôvabnejším mýtom o láske a nehe, aký kedy človek vytvoril, ale sú odkrytím pravdy o tom, že Boh – napriek všetkému, čo sa nám môže zdať - je vo svojej podstate láskou a vo svojej láske chce urputne zabojsovať za človeka.

Hovoríme „áno“ biblickej pravde o zachraňujúcej moci Ježišovej smrti.

Tým hovoríme aj „áno“ skeptickému názoru Biblie na otázku či nejaká vlastná ľudská múdrosť, praktika, poznanie, schopnosť, výkon, snaženie – dokonca i náboženské, môže človeku priniesť pravé šťastie, naplnenie a záchranu z moci hriechu a smrti. Biblia na toto všetko hovorí kategorické „nie“ a my to berieme s plnou vážnosťou. Tým istým dychom hovoríme „áno“ Kristovmu krížu, tejto smrti jedného muža v ktorom bol Boh, zachraňujúcemu Božiemu dielu, v ktorom jedine je odpustenie nášho hriechu, v ktorom je prijatie človeka za milované Božie dieťa a v ktorom je vyslobodenie z osudovej moci smrti. Povedať tomuto „áno“ znamená opakovať všetkému ostatnému kategorické „nie“ a nepúšťať sa do duchovnej koketérie so žiadnym druhom moderného po-

hanstva, okultizmu, poverčivosti, spirituality, ktorá je presvedčená, že jestvuje predsa nejaká schopnosť či praktika, cez ktorú človek zachráni seba samého. Nie, na Kristov kríž nemožno reagovať spôsobom trochu áno a zbytok podľa vlastného uváženia. Kríž je kategorický: Alebo je pre teba jedinou záchranou, alebo nie je.

Hovoríme „áno“ biblickej pravde o slávnom Ježišovom vzkriesení, o Božom jedinečnom zásahu do údely Ukrižovaného, ktorého Boh vytrhol z moci smrti. V ňom započal večnosť a otvoril ju človeku spojenému vierou s Kristom. Tam, kde nie je viera v Pána Ježiša, tam hovorí o večnosti je skutočne iba fantáziou, vábivým, ale ne-realistickým snom. Smrť má tu a teraz vševládne panstvo. Kresťan však vyznáva: Má ho vševládne, ale nie definitívne. V spojení vierou s Ukrižovaným a Vzkrieseným je mojou osobnou nádejou, že On a iba On má nado mnou posledné slovo. Nie smrť, ktorá ma čaká. Toto je tá definitívna perspektíva, ktorej sa mi dostalo ako daru, ako milosti: Budem s mojim Pánom, ktorý za mňa zomrel a pre mňa vstal z mŕtvych! Budem s Ním vo večnosti, ponorený do oceánu Božej lásky, od ktorej ma už nikto neoddelí a v ktorej sa zavŕši moja existencia.

Milá sestra, brat, cestou k naplneniu tejto nádeje, je naše päťnásobné „áno“.

ČÍSLO 5 U BR. FARÁRA A DESATORO

„v tom čase ja som stál medzi Hospodínom a vami, aby som vám zvestoval slovo Hospodinovo, lebo ste sa báli ohňa a nevystúpili ste na vrch. I riekol:“ (5. Mojžišova 5,5)

Tieto slová píšem ešte ovplyvnený dojmami z nášho nedávneho výročného konventu a hlavne poznačený tým, čomu sa venoval brat farár v kázňovom úvode výročnej správy. Svoje zamyslenie sa nad súčasným svetom zhrnul do 5 znakov. To, čo zažívame my, nitrianski evanjelici, opísal v 5 bodoch. Homíliu, ktorú ste akurát dočítali, a tiež súvisí s posolstvom výročnej správy, nazval „Päťkrát áno“. Numerá nemajú byť pre kresťana žiadnym návodom, dôraz na ne je skôr znakom rôznych praktík spojených s veštením či horoskopmi, ktoré máme odmietaať. No i tak mi nedalo a pozrel som sa do Písma, čo nájdem pri troch päťkách. Dostal som sa k vyššie citovanému 5. veršu 5. kapitoly 5. knihy Mojžišovej. Je to úvod k Desatoru. Tomu, ktoré okrem židov vyznávajúme i my, kresťania. Je naším návodom, ako máme žiť. Nuž a tomu, ako máme žiť, zasvätil svoju aktuálnu výročnú správu br. farár. Vychádzal z textu 1. listu Tesalonickým, 4,1: „Napokon prosím vás, bratia, a napomínam v Pánovi Ježišovi, aby ste sa vždy viac rozhojňovali v tom, čo ste od nás prijali, totiž, ako máte žiť – ako už aj žijete – a páčiť sa Bohu“. Myslím, že táto výzva apoštola Pavla je akýmsi novozmluvným nasmerovaním na Desatoro.

Ak sa vám chce, nalistujte si na www.ecavn.sk už spomínanú výročnú správu na s. 1 a prečítajte si (okrem

Foto: Adam Elko

Aké je milé, keď bratia spolu bývajú.

iného) v 2. stĺpci bod 5. Jeho text prináša viaceré posolstvá. Za jedno z nich považujem i to, aká bude naša cirkev, keď tu už nebude generácia súčasných starých rodičov. Náznaky môžeme hľadať tam, kde mladí žijú mimo nich, napr. po presťahovaní do anonymity veľkých miest. Čísla hovoria, že práve tu je najväčší rozdiel medzi tými, čo sa štatisticky hlásia k cirkvi (aj tento počet medzi sčítaniami výrazne klesá), no nie sú evidovaní ako členovia cirkevných zborov, a ak aj sú, nezúčastňujú sa Služieb Božích a cirkevný príspevok si uhrádzajú iba sporadicky, resp. vôbec. S cieľom porovnať situáciu v Nitre s ostatným zborními v krajských mestách som na internete chcel získať informácie z farárskych správ. Prekvapilo ma, že nie všetky tieto zbory majú internetovú stránku. Tiež neplatí, že na každej nájdete farársku správu. Z tých, ktoré

som našiel (5 zborov), mi zostalo poznanie, že Nitra je na tom pomerne dobre (% prihlásených do zboru z hlásiacich sa k cirkvi, návštevnosť Služieb Božích, výška vybratého cirkevného príspevku, pestrá paleta aktivít zboru). Možno aj práve posledne menované – aktivity zboru, sú dôvodom zatiaľ radostného stavu v našom zbore. Veď ponuku – možnosti pre duchovný rast si u nás nachádzajú všetky vekové kategórie, spoločensť. Jednou z ponúk pre všetkých nás sú i pôstne modlitebné večery v týždni pred Veľkou nocou. Neváhajte, prídte i do tohto spoločenstva.

Ján Huba, zborový dozorca

TÉMY PRE MODLITEBNÍKOV

Prosme o to, aby tohtoročný pôst pre nás znamenal skutočne „pôst“: Aby vo všetkých oblastiach nášho života, vzťahov, práce, sme sa odriekali nástojčivých tlakov nášho vlastného Ja a otvárali sa väčšej vláde Pána Ježiša Krista.

Prosme o to, aby mohol byť vpravde zvestovaný a vierou prijímaný plný a neskreslený význam Ježišovo kríža pri všetkých našich Službách Božích a stretnutiach počas pôstu a Veľkej noci.

Prosme za členov presbyterstva a dobrovoľne slúžiacich vo všetkých oblastiach, aby boli v Duchu Svätom vyzbrojení vierou, múdrosťou, zdravím a odhodlaním do služby.

Prosme o silu, lásku a trpezlivosť pre všetkých pracovníkov našej diakonie v ich každodennej službe. Prosme o tých, ktorým slúžime, aby cez túto službu mohli viac rozumieť tajomstvu Ježišovej lásky k nám.

Prosme za telesné i duchovné potreby nemocných v našich rodinách, za bratov a sestry v nemocniciach pri zdravotných zákrokoch, za nemocného br. farára Vlada Šoltésu a jeho rodinu.

STRETLI SME SA V SLUŽBE S PAVLOM LÍŠKOM

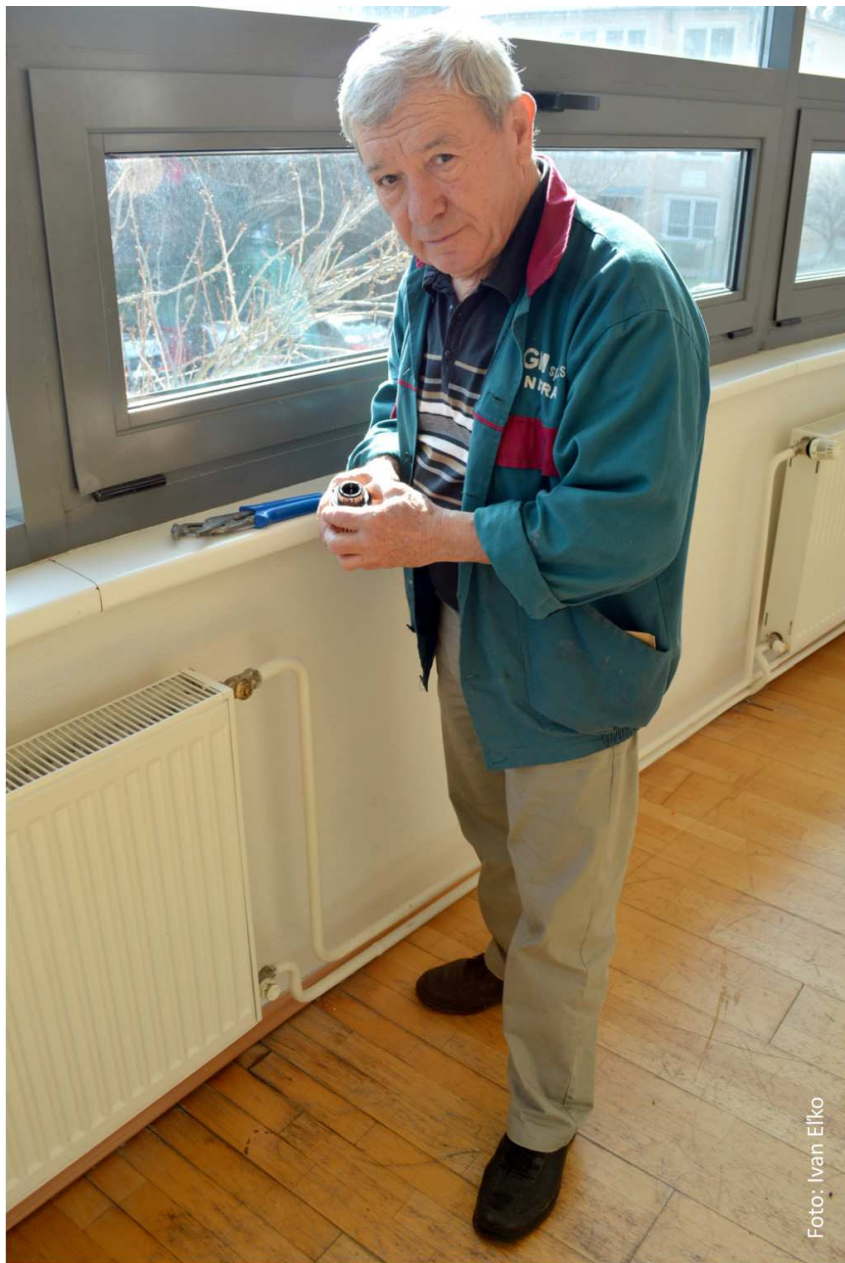

Foto: Ivan Elko

Brat kurátor je muž činu.

Keď som prvýkrát vykonával Služby Božie v Nitre, bratia sa o niečom radili a potom prehlásili: Počkáme, keď príde Pali. Veľmi som bol zvedavý, kto to je.

Paľko, Elenka nám v minulom čísle povedala o vašich manželských začiatkoch, zabývaní sa a živote v Nitre i o návrate do tvojho rodného domu v Malom Záluží v roku 2007.

Ako sa to dá jednoducho povedať, ale toto všetko sa udialo v priebehu štyridsiatich rokov. Medzitým si aj ja už užívam dva roky dôchodok.

Čím si v živote bol?

Začínal som ako montér, potom som bol vedúci montážnej skupiny, vedúci náku-

pu a odbytu a mnoho iného. Po revolúcii som založil vlastnú firmu. Montovali sme technologické zariadenia do obilných síl. Bol to každodenný stres: Stovky kilometrov týždenne za volantom, na jednej strane som dával obživu svojim zamestnancom, na druhej strane zápasil s investormi, ktorí nám nezaplatili za vykonanú prácu. Ale aj ako majiteľ firmy som neraz vyzliekol sako, vyliezol na silo a urobil to, s čím si chlapi nevedeli dať rady.

Od roku 1990 ste i s Elenkou boli členmi presbyterstva.

Áno, s rodinou sme žili v cirkevnom zbore. Zrazu prišla nová doba, nový farár, všetko bolo plné nových nádejí, začínalo sa hovoriť o vlastnom kostole. V roku

1994 som sa stal i zborovým kurátorom. Neskôr som začal spievať v spevokole.

Aby si ľudia vedeli predstaviť, čo konkrétne robí kurátor?

Poviem to tak, že kurátor by mal byť ako kastelán na hrade. Aj ja sa starám o dobrý technický stav a prevádzku našej budovy, vykonávam opravy a údržbu. Som členom hospodárskeho a stavebného výboru, som pri jednaniach s firmami, ktoré vykonávajú veľké opravy. Mal by som mať prehľad o zborových peniazoch, som pri tvorbe rozpočtu. Každú nedeľu počítam a evidujem oferu. Starám sa o parčík na farskom dvore a pred kostolom. K tomu sa snažím byť po ruke Elenke v cirkevnej kuchyni: Robíme nákupy a staráme sa o hostí a pohostenia pri rozličných príležitostiach.

Ako si spomínaš na stavbu kostola?

Bolo to zvláštne obdobie, veď kostoly sa nestavajú každý deň. Vtedajší farár Ondrej Prostredník nás vzal do Nemecka, aby sme videli moderné nemecké kostoly a zbierali poznatky. No a potom to boli roky neprestajných jednaní stavebného výboru, zabezpečovanie projektu, peňazí, dodávateľské firmy, kontrolné dni na stavbe. Potom neskôr zariadenie kostola, lavice, posuvná stena... Dnes sa už na to dobre spomína.

Kde si bral a dodnes berieš na službu čas?

Mnohí hovoria o nedostatku času, ale podľa mňa je to len výhovorka. Človek má presne toľko času na službu v cirkvi, akú dôležitosť tejto veci priloží a koľko zo svojho času je jej ochotný vyhradiť. Mne cirkevný zbor nikdy nebol ľahostajný, bral som to tak, že musím i ja prispieť, aby veci boli v poriadku. Aj v čase najväčšej pracovnej vyťaženia som si čas na službu vedel nájsť. Myslím, že toto by mohol dokázať každý.

Ako zdravie?

Ďakujem Pánu Bohu, že mám ešte toľko síl, že môžem dochádzať do Nitry a slúžiť. Je to moja radosť a pokiaľ budem vládvať, budem pomáhať.

A tvoj odkaz pre čitateľov Otvorenej náruče?

Túžim, aby členovia zboru boli prirodzene nápomocnejší v riešení rozličných potrieb zboru. Zbor nesmie stáť na službe jedných a tých istých. Keď ľudia sami prichádzajú a zaujímajú sa o to, ako môžu poslúžiť, to je dobré znamenie. Kiež by tak bolo vždy i u nás!

Za rozhovor ďakuje Ivan Elko

LÁSKA A BÁZEŇ

Počas svojho kresťanského života som sa neraz zamýšľala nad tým, čo odo mňa Boh žiada, čo mám robiť, aby som sa Mu odvdáčila za to, čo pre mňa spravil Pán Ježiš na kríži a čo pre mňa denne robí. Zdalo sa mi nemožné Mu to vrátiť, nech robím čokoľvek. Vo svojej podstate je človek sebecký a za každú cenu si chce vystačiť sám. Preto sa stáva, že keď sa aj stretne so živým Pánom Ježišom a prijme Jeho obeť, odpustenie a zmierenie, stále má pocit, že raz Mu to aj tak bude musieť vrátiť.

Pána Ježiša som spoznala ešte ako dieťa, odovzdala som mu svoj život, vyznala hriechy a pozvala Ho do srdca. On veľmi rád prišiel a začal môj život meniť. Som Mu veľmi vďačná za to, že to so mnou nikdy nevzdáva a má vždy pre mňa toľko milosti, pomoci, lásky a odpustenia. Stále ma učí novým veciam, mení môj charakter a dáva sa mi poznať vo svojej nesmiernej láske ako milujúci Otec. Lenže ako som spomínala, človek nie je od narodenia naučený prijímať dobré veci zadarmo. Aj ja som neustále žila s pocitom, ktorý mi nahováral, že nie som dosť dobrá a že sa Bohu musím nejako zapáčiť.

Je pravda, že život kresťana je cesta k dokonalosti a posväcovanie sa je nevyhnutné, lenže Boh nechce, aby sme sa zdokonaľovali vlastným úsilím a Jeho z toho vynechali. Časom som zistila, že to, čo Boh od svojich detí vyžaduje je, aby Ho z celého srdca nadovšetko milovali a aby sa Ho zároveň báli, mali pred Ním rešpekt, úctu a pokoru. Tak málo a zároveň tak veľa. Láska a bázeň spolu úzko súvisia. A je v nich obsiahnuté naozaj všetko.

Ako vyzerá láska k Bohu? Ako sa prejavuje? Kde začína? Na všetky tieto otázky nám ponúka odpovede Biblia, jeden z dôkazov Jeho lásky k nám, ktoré nám Boh daroval. Aby sme Boha milovali, najprv Ho musíme spoznať. A aby sme Ho spoznali, musíme s Ním komunikovať. Bez komunikácie neexistuje vzťah. Je to tak prostý fakt a pritom naň tak často zabúdame. Je úplne prirodzené, že s ľuďmi, ktorí tvoria môj život sa rozprávam, zdieľam im svoje radosti i starosti, prosím ich o radu. Samozrejme, slovné spojenie „rozprávam sa s nimi“ znamená obojstrannú komunikáciu. Aký by to bol vzťah, keby rozprával len jeden a ten druhý by vždy iba počúval! Nie, komu-

Foto: Miroslav Volník

Láska a bázeň.

nikácia musí byť rozhodne obojstranná, inak vzťah nebude fungovať. Myslím, že tento princíp je každému z nás úplne jasný. Ale napriek tomu, vo vzťahu s Bohom, ho dokážeme neuplatniť. Boh sa chce sa nami rozprávať. Nevýslovne túži po vzťahu s nami. Chce nám odhaľovať svoju podstatu, preukazovať svoju lásku, prejavovať milosť, odpovedať na otázky, chce s nami tráviť čas. Stvoril nás pre seba a skutočné šťastie nájdeme len vo vzťahu s Ním. Keď Ho poznáme, vieme, kým je, aký je dobrý a láskavý, nie je ťažké Ho milovať.

Samozrejme, chce to veľkú dávku denného sebazapierania, pokorovania svojho tvrdohlavého a pyšného „ja“, ktoré by sa tak rado dostalo k vláde v našich životoch. Milovať Boha viac než čokoľvek a kohokoľvek. Viac než seba, viac než svoje pohodlie, viac než svoju slávu a uznanie. Mať Ho v srdci na prvom mieste. Milovať Ho z celej duše, sily, mysle. Denne o Ňom premýšľať, rozprávať sa s Ním. Byť neustále pri Ňom, v úzkom spojení s Ním, vo vzťahu s Ním. To je to, čo Boh od nás očakáva. To je to, čo vyžaduje. To je spôsob ako sa Mu páčiť. To je, ako povedal Pán Ježiš, najväčšie prikázanie.

A čo znamená báť sa Boha? Znamená to mať pred Ním rešpekt, mať k Nemu úctu. Spraviť Ho svojim Pánom. Dovoľiť Mu, aby bol On ten, čo kraľuje v mojom srdci. Nech má On posledné slovo, nie ja. Aby bol vzťah

s Ním dokonalý, nemožno odlúčiť lásku od bázne ani bázeň od lásky. Boh nechce, aby sme Ho poslúchali zo strachu, On chce, aby sme Ho poslúchali z lásky. To je hlboká pravda, na ktorú tak veľa ľudí zabudlo. Poslúchať z lásky znamená, že Bohu dôverujem. Tak veľmi Ho poznám a milujem, že viem, že keď mi niečo prikáže, nie je to preto, že by mi chcel ublížiť alebo ma obmedziť, ale práve naopak, lebo mi chce pomôcť, chce pre mňa len to najlepšie. Poznám Ho a viem, že ma ešte nikdy nesklamal. Všetko, čo Boh kedy povedal, je pravda. On nie je ten, čo nás chce trápiť. On je ten, ktorý nám chce žehnať. Z našej strany to vyžaduje úplné odovzdanie sa, maximálnu dôveru.

Ježiš povedal, že ak nebudeme ako deti, nikdy nevojdem do Božieho kráľovstva. Aké sú deti? Dôverujú svojim rodičom. Bezvýhradne. Malému dieťaťu nikdy nenapadne, že by ho rodič mohol klamať, že by ho chcel v niečom obmedziť. Je na rodiča totálne odkázané, ľúbi ho a verí mu. A presne takí by sme mali byť aj my. Plne odkázaní na Boha, nášho Otca, bezvýhradne Mu dôverujúci a celým srdcom Ho milujúci. Ak Ho milujem a bojím sa Ho, tak potom plním Jeho prikázania. A ako On povedal, Jeho prikázania nie sú ťažké.

Barbora Kmeťová

Ako vznikol projekt "Koľko lásky sa zmestí do krabice od topánok?"

Na jar v roku 2006 sme si vypočuli rozhlasovú reportáž z Nadlaku, v ktorej bola opísaná situácia s výchovou detí a potrebou diakonie u našich krajanov. Po pracovnej návšteve v Nadlaku sme sa rozhodli vypomôcť materským školám zbierkou na vybudovanie detských toaliet. Hľadali sme i ďalšie formy pomoci. Pamätáme, že pred rokmi dostávali naše deti balíčky z Nemecka, v rámci projektu „Operácia vianočné dieťa“. Tak sme sa rozhodli, že i my obdarujeme deti krajanov žijúcich v Rumunsku, Srbsku a Maďarsku. Naše balíčky odvtedy smerovali do Butína, Vukovej, Temešváru, Kovačice a Slovenského Komlóša.

Foto: Jana Gasperová

Koľko lásky sa zmestí do krabice od topánok?

Kto sa akcie zúčastňuje?

Za tých sedem predchádzajúcich rokov sa akcie zúčastnilo 16 našich cirkevných zborov. Tento rok to boli cirkevné zbory Nitra, Šahy, Pliešovce, Terany, Dudince, Sládkovičovo, Diakovce, Modra – Kráľová a Slovenský evanjelický a. v. cirkevný zbor v Prahe.

Kam smerovali balíčky?

Spolu 157 vianočných balíčkov bolo odovzdaných deťom v troch slovenských Materských školách na ulici Dr. Martina Luthera, Ivana Bujnu a na ulici Staré Vinice v Nadlaku. Je to

mestečko so živým slovenským evanjelickým cirkevným zborom, s ktorým máme dlhoročnú spoluprácu.

Aká býva odozva detí, učiteľov a rodín?

Každý rok je neopísateľným zážitkom, ako nás srdečne privítajú v materských školách nielen deti, ale aj pani učiteľky. Pripravujú nám mikulášsky program, plný básničiek a spevu. Tento rok boli naše balíčky povzbudením a obrovským príkladom pre nadlaských rodičov, pretože oni sami potom k Vianociam pripravovali balíčky do tamojších dedín postihnutých kalamitou

a zapojili sa najmä rodičia obdarovaných detí.

Aká je atmosféra odovzdávania darčiekov?

Smiech, napätie, spokojnosť, radosť, pohoda, šťastie...v tomto duchu sa nesie odovzdávanie balíčkov každý rok. Úprimne ďakujeme darcom a veríme, že opäť o rok sa nám podarí rozžiariť ďalšie detské oči.

Jana Gasperová, referát Public relations a Fundraising, - Ústredie Evanjelickej diakonie Bratislava

OBČIANSKE ZDRUŽENIE PAVLA VALÁŠKA

Presmerujte časť svojej dane nášmu OZ Pavla Valáška

Bliži sa termín, dokedy je možné podporiť naše občianske združenie takým spôsobom, ktorý darcu nič nestojí. Ide o to, že v súlade s legislatívou môžu všetci platcovia dane (zamestnanci, živnostníci, majitelia obchodných spoločností) presmerovať časť svojej dane nimi vybranému subjektu. **Darca neplatí žiadne peniaze navyše, len časť jeho dane nejde do štátneho rozpočtu, ale ním určenému príjemcovi.**

Občianske združenie potom získanými prostriedkami veľmi pomáha nášmu cirkevnému zboru. Zbor z nich financuje hlavne činnosť našej Evanjelickej zborovej diakonie, ktorá vykonáva opatrovateľskú službu v domácnostiach seniorov. Počet opatrovaných klientov sa z roka na rok zvyšuje. Financuje tiež svoju misijnú a vzdelávaciu činnosť.

Ak chcete i takto pomôcť nášmu cirkevnému zboru, riadte sa podľa pokynov, ktoré nájdete na našej webovej stránke www.ecavn.sk, časť Občianske združenie Pavla Valáška, 2 % z dane. Príslušné tlačivá s pokynmi na ich vyplnenie nájdete aj pri východoch z nášho chrámu. Dôležité termíny: do 30. apríla zamestnanci (tlačivá zaslať na príslušný daňový úrad alebo priniesť na farský úrad do 20. apríla). Podnikatelia do 31. marca vyplniť príslušný oddiel v daňovom priznaní. „Každý cent dostáva zmysel v službe!“ **Ďakujeme.**

Ján Huba, podpredseda OZ Pavla Valáška

„Mýli sa ten, kto si myslí, že iní ho nepotrebujú. Ale oveľa viac sa mýli ten, kto si myslí, že on nikoho nepotrebuje“. Táto myšlienka bola uverejnená v celocirkevnom časopise Evanjelická diakonia, vydanom na sklonku minulého roku. Aktuálnosť týchto slov pre dnešok je viac ako príznačná. Stále viac ľudí je odkázaných na pomoc inej osoby. Znášajú chorobu, bolesť či nedostatok - a to nielen finančných prostriedkov, ale predovšetkým lásky a pozornosti od svojho najbližšieho okolia. Opustenosť potom ide ruka v ruku so zatrpknutosťou. Ako zamestnanci Evanjelickej zborovej diakonie Nitra sa službou v prospech našich klientov snažíme priniesť konkrétnu pomoc v mene Kristovej lásky Vám, našim seniorom, ktorí túto pomoc budú ochotní prijať.

Ktorí túto pomoc budú ochotní prijať Pri týchto slovách by som sa chcel pristaviť. Z vlastnej skúsenosti už viem, čo je byť podmienkou vykonávania dobrej služby. Presne v duchu úvodnej myšlienky „o tom, kto si myslí, že nikoho nepotrebuje“ je potrebné službu nielen dávať, ale i vedieť ju prijať. Heslo našej diakonie znie - Radi Vám pomôžeme! Skutočne to platí. My sme pripravení prebrať na seba Vaše starosti. Vidíme ale, že ľuďom je častokrát akoby nepríjemné nás o službu požiadať a prijať ju. Sú ohľaduplní, ľutujú nás, nechcú diakoniu zaťažovať, veria, že veci ešte zvládnu. Je to pochopiteľné premýšľanie, ale nie je správne!

My hovoríme: Robte všetko, čo je Vám z Božej milosti vo vašom veku ešte dovolené. Ale zároveň upozorňujeme: Nepreceňujte vlastné sily! Zvažujte, čo je ešte únosné a čím si môžete uškodiť. Veď uvážte, čo je napokon menej finančne náročné a čo prinesie i menej zdravot-

Foto: Nina Pastleriková

Adventné posedenie pre najstarších.

ných či praktických komplikácií: Či prijať jednoduchú pomoc vo forme donášky nákupu, sprievodu k lekárovi, či poupratovania bytu, alebo riešiť následné situácie, ktoré môže prívodiť pád na zľadovatenom chodníku či kolaps po vykonávaní domáceho upratovania?

Naša diakonia poskytuje službu podľa reálnej potreby klienta. My nekladíme podmienku, že klient musí prijať pravidelnú pomoc v minimálnom rozsahu dve hodiny denne, ako to zvyknú žiadať opatrovateľské služby. Samozrejme, že takto poskytovaná služba je finančne náročnejšia pre diakoniu, ale nie pre klienta. Zdroje, z ktorých je takáto služba financovaná, sú totiž posilnené o príspevok z Občianskeho združenia Pavla Valáška. Tieto peniaze sú nesmierne dôležité: Nielen že robia ceny našich služieb únosné pre klientov, ale napríklad vďaka týmto peniazom sme mohli koncom minulého roku, keď už nestačila

dotácia zo strany mesta, poskytovať služby bez navýšenia platby zo strany klientov.

Na začiatku tretieho roka našej služby by som chcel teda povedať dve veci: Nechodte do zbytočných rizík a buďte otvorení požiadať nás o službu. A ďakujeme všetkým, ktorí cez poukázanie podielu z dane pre Občianske združenie Pavla Valáška či cez milodary na diakoniu, robia cenu našich služieb únosnou.

Milan Slezák, riaditeľ
Evanjelickej zborovej diakonie Nitra

POZÝVAME VÁS NA NÁŠ WEB WWW.ECAVNR.SK

Špeciálne upozorňujeme na: **Výročnú správu farára a Občianske združenie P. Valáška – poukázanie 2% dane**

Aktuality		Pozývame
ECAV Nitra		Časopis Otvorená náruč
Služby Božie		Evanj. zborová diakonia
Kázne		Obč. združenie P. Valáška
Zborový život		Spevokol
História zboru		Mládež
Predstavitelia a funkcionári		Weblinky
Partnerské zbory		Foto a videogaléria

Vysokoškóoláci vyrábajú vianočné pozdravy.

Predvianočný koncert, Stanislav Šurin.

Deti idú vyzdobiť kostol.

Vianočná mládež.

Dielo sa podarilo.

Ekumenický večer u nás.

Ekumenický večer na Klokočine.

Benefičný koncert pre našu diakoniu.

POZÝVAME

Misijný večer „Boh Ťa drží“

Srdečne Vás pozývame na misijný večer pod názvom „Boh Ťa drží“, v utorok, 11. mar. 2014 o 18.00 hod. v našom kostole. Slovom, svedectvami, hudbou a spevom nám poslužia žiaci Biblickej školy v Haslibergu vo Švajčiarsku. Zhromaždenie je ekumenické a vstup je voľný, privedte i svojich priateľov.

Pôstne modlitebné večery

V pondelok, utorok a stredu vo Veľkom týždni, vždy o 18.00 hod., budú v našom kostole modlitebné večery. Modlíme sa za potreby nás osobne, našich rodín, za náš zbor a našu cirkev, za naše mesto a našu vlasť. Okrem vlastných modlitieb zo srdca budú v modlitebnom košíčku pripravené modlitby za jednotlivé potreby. Prijmime žalmistovo povzbudenie ku spoločným modlitbám: Milujem Hospodina, lebo počuje hlas môjho úpenia, lebo naklonil ku mne svoje ucho, budem Ho vzývať, dokiaľ žijem (Žalm 116, 1-2).

Mládežnícky Veľký piatok

Veľkopiatočný podvečer od 17.00 hod. tradične mládežníci trávajú spoločne pri sledovaní filmu s kresťanskou tematikou. Z dávnych čias sa zachovala i tradícia spoločnej prechádzky a návštevy „mekdonalda“ na Veľkonočný pondelok. Milý mládežník, nechýbaj tam!

Služby Božie a Večera Pánova v pôstnom a veľkonočnom období

Smrtná nedeľa - pašiové Sl. Božie o 10.00 hod., po nich Večera Pánova

Kvetná nedeľa - pašiové Sl. Božie o 10.00 hod., po nich Večera Pánova

Zelený štvrtok - Sl. Božie s Večerou Pánovou o 18.00 hod.

Veľký piatok - pašiové Sl. Božie o 10.00 hod., po nich Večera Pánova

Veľkonočná nedeľa - Sl. Božie o 10.00 hod., po nich Večera Pánova

Veľkonočný pondelok - Sl. Božie s Večerou Pánovou o 10.00 hod.

Nedeľa s vôňou pizze a kofoly

Tradičné Služby Božie na ktorých zhromaždenie spieva piesne mládeže a pre mladých ľudí je pripravený jednoduchý obed a spoločný popoludňajší program, budú v 3. nedeľu po Veľkej noci, 11. mája o 10.00 hod.

Seniorálne vnútromisijné podujatia na jar 2014

Dunajsko-nitriansky seniorát pripravil na jar 2014 tieto vnútromisijné podujatia: Biblická olympiáda – 28. apr. v Zlatých Moravciach, Seniorálne stretnutie konfirmandov a dorastu - 17. mája v Hontianskej Vrbcici, Festival spevokolov – 18. mája v Bátovciach, Konferencia Modlitebného spoločenstva – 25. mája v Komárne, Seniorálne stretnutie detí – 7. júna vo Svätoplukove, Seniorálne stretnutie žien – 15. júna v Nedede.

Ars Organi Nitra 2014

Dva z piatich koncertov VII. ročníka medzinárodného organového festivalu Ars Organi Nitra sa uskutočnia v našom kostole: V nedeľu 4. mája bude hrať Terence Charlston (Veľká Británia) a 18. mája Marina Ragger (Rakúsko), oba koncerty začínajú o 19.00 hod. Vstup je voľný.

Noc kostolov

Tohtoročné podujatie Noc kostolov sa bude opäť konať aj v našom kostole, a to v piatok 23. mája, od 18.00 hod. Chceme pripraviť zaujímavý program s prezentáciou nášho života a služby a s informáciami o našej cirkvi. Presný časový a obsahový rozpis programu nájdete na plagátoch a na našej webovej stránke www.ecavn.sk.

AKTUALITY

Výročný konvent za r. 2013

Najvyšší orgán nášho cirkevného zboru, teda výročný konvent, sa konal v nedeľu, 16. febr. 2014. Diskutovali sme o správe farára, schválili záverečný účet za r. 2013, revíziu správu a rozpočet na r. 2014. Diskutovali sme o problémoch, ktoré prináša život a o smerovaní našej služby. Výročná správa farára je v tlačenej podobe ešte stále umiestnená pri východoch z kostola a nájdete ju aj na našom webe www.ecavnr.sk i s kalendárom udalostí a podujatí v r. 2013.

Pomoc Tobiaškovi Labajovi

Náš cirkevný zbor sa zapojil do pomoci dieťatku Tobiaškovi Labajovi z Novej Dedinky, ktorý trpí na hydrocephalus, mozgovú obrnu a na to nadväzujúce ďalšie závažné diagnózy. Môže absolvovať veľmi dôležitý rehabilitačný pobyt v Adeli centre, ak jeho rodina nazberá 3,5 tony plastových vrchnákov od minerálok, nápojov, mlieka, smotany atď. Vrchnáky odkladajte, zberajte a príležitostne prinášajte do kostola. Ďakujeme v mene rodiny! Viac informácií sa dozviete na www.zazrakmenomtobias.estranky.sk, matka Táňa Labajová, 0917 / 622280.

Letné tábory detí a mládeže

Milí rodičia, aby ste vedeli ako si rozvrhnúť rodinné dovolenky tak, aby Vaše deti mohli ísť na naše letné tábory, uvádzame zatiaľ aspoň dátumy táborov: Tábor detí sa bude konať od pondelka 30. júna do soboty 5. júla a tábor mládeže od soboty 5. júla do piatka 11. júla 2014. Miesta pobytov, výška poplatku a ďalšie informácie budú včas oznámené. Tešíme sa a povzbudzujeme Vás, aby ste prihlásili svoje dieťa!

Cirkevný príspevok 2014

31. október je dátum, do ktorého si má člen cirkevného zboru zaplatiť cirkevný príspevok („cirkevnú daň“) či už osobne na fare, v kostole, alebo poštovou zloženkou či bankovým prevodom na účet číslo 302660573/7500. Tí, ktorí tak urobia k tomuto dátumu, veľmi uľahčia nášmu cirkevnému zboru život. K 31. okt. 2013 tak urobilo 726 členov zboru (dospelí i deti), čo je 58,97% členov. K 31. dec. 2013 to bolo 78,1% členov zboru. Asi 22% členov zboru si, žiaľ, cirkevný príspevok nezaplatilo. Cirkevný príspevok je aj v roku 2014 v dobrovoľnej výške, minimálne však 10,- € na člena zboru počnúc konfirmáciou. Deti do konfirmácie platia 1,50 €.

Naša podpora celocirkevných cieľov v r. 2013

Svoju spolupatričnosť s celou ECAV a jej programami a úlohami každoročne vyjadrujeme aj zasielaním finančnej podpory na tie ciele, ktoré určí Generálne presbyterstvo ECAV. V r. 2013 sme podporili tieto celocirkevné ciele: Generálna podporoveň – 170,- €, štipendiá teológov – 120,- €, Fond vzdelávania – 120,- €, Svetový luteránsky zväz – 120,- €, rómska misia – 120,- € a zahraničná misia – 120,- €. Prostriedky boli poukázané z našich ofier. Ďakujeme Vám!

Ďalšie dobročinné ciele, podporené v r. 2013

V r. 2013 sme podporili i ďalšie ciele: Pre CZ Pohronský Ruskov na pomoc pri vysporiadaní pozemku pod modlitebňou v Čate 500,- €, pre CZ Želiezovce okrem seniorálnej ofery 170,- € navyiac i milodar 500,- € na stavbu modlitebne, pre postihnutých zemetrasením na Filipínach 350,- €, pre hladujúcich na Haiti a Honduras 177,- €, pre Centrum Slniečko 311,- €. Urobili sme tiež zbierku pre rodinu nemocného farára br. Vladimíra Šoltésa. Ďakujeme Vám!

Ekumenická pomoc centru Slniečko

Počas 1. večera Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov, ktorý sa konal dňa 21. jan. 2014 v našom kostole, sme vyzbierali pre Centrum Slniečko v Nitre 211,- €. Ďakujeme darcom! Tieto peniaze budú pripojené k tým, ktoré boli vyzbierané počas 2. večera (23. jan. 2014 u Sv. Gorazda na Klokočine) a budú odovzdané ako jeden spoločný dar Centru Slniečko.

Služby Božie

Nedeľa, 10.00 hod.

V každú prvú nedeľu v mesiaci je v rámci Sl. Božích Večera Pánova

Stredtýždňové Služby Božie

Štvrtok, 18.00 hod.

Adventné a pôstne večiere

Utorok a štvrtok o 18.00 hod.

Detská besiedka

V každú nedeľu počas Služieb Božích, okrem letných prázdnin

Vyučovanie náboženstva na školách

ZŠ Benkova pondelok, 14.00 hod.

ZŠ Kráľa Svätopluka utorok, 14.00 hod.

ZŠ Kniežaťa Pribinu streda, 14.00 hod.

ZŠ Beethovenova piatok, 14.00 hod.

Párovské gymnázium piatok, 7.10 hod.

Príprava na konfirmáciu

1.ročník piatok, 15.00 hod.

2.ročník piatok, 16.30 hod.

Dorast

Piatok, 15.45 - 16.30 hod.

Mládež

Piatok, 17.00 hod.

Nitriansky evanjelický spevokol

Pondelok, 16.30 hod.

Vysokoškolská mládež

Utorok, 19.00 hod.

Stretnutie mladých mamičiek

Každá druhá streda, 17.30 hod.

Spoločenstvo evanjelických žien

Každý prvý štvrtok v mesiaci, 16.30 hod.

Stretnutie mužov

Každý druhý pondelok v mesiaci, 19.00 hod.

Stretnutia manželských párov

Raz za tri týždne podľa dohovoru, 16.00 hod.

Večer s Bibliou

Štvrtok, 16.45 (okrem prvého štvrtka v mesiaci)

Stretnutie okolo Božieho Slova

v penzióne na Považskej ul.

Streda, 9.00 hod.

Stretnutie okolo Božieho Slova

v penzióne na Dolnočermánskej ul.

Piatok, 9.00 hod.

Zaopatrenie Večera Pánova

v domácnosti, penzióne, nemocnici či v hospíci

Na požiadanie u zborového farára

Ivana Eľku, 0903 / 255197

Pokrstení

Pristupujte k Ježišovi, živému kameňu, ľuďmi zavrhnutému, ale Bohom vyvolenému a vzácnemu. 1. list Petra 2, 4

Juraj Ján Matejka
Daniel Havránek
Marko Dobiaš
Viktor Koprda

Sobášení

Predbiehajte sa navzájom v úctivosti. List Rímskym 12, 10

Miroslav Závodný a Radka Kišová

Zosnulí

Pán Ježiš povedal: Toto som vám hovoril, aby ste mali pokoj vo mne. Na svete máte súženie, ale dúfajte, ja som premohol svet. Evanjelium podľa Jána 16, 33

Magdaléna Hyčková (85)
Karol Ormis (66)
Jaroslav Chorváth (90)
Peter Klein (56)
Anton Nagy (59)

"SVIEČOU MOJIM
NOHÁM JE TVOJE
SLOVO A SVETLOM
MOJIM SŤODNÍKOM."
Žalm 119:105

Foto: Ivan Elko

ODPUŠŤ NÁM NAŠE VINY

Martin Luther, Veľký katechizmus, r. 1529

Vysvetlenie piatej prosby Modlitby Pánovej, odst. 88 - 92

... preto je potrebné tým viac prosiť a volať: Milý Otče, odpusť nám naše viny. To však neznamená, že by nám aj bez našich prosieb neodpúšťal viny. Veď evanjelium, v ktorom je samotné odpustenie, nám daroval prv, ako sme zaň prosili, alebo naň čo i len pomysleli. Tu však ide o to, aby sme toto odpustenie poznávali a prijímali. Lebo naše telo, v ktorom žijeme každý deň, podľa svojej prirodzenej povahy hreší slovami a skutkami, konaním zlého a zanedbávaním dobrého. Tým je znepokojené naše svedomie, takže sa obáva Božieho hnevu a nemilosti a stráca potešenie a nádej z evanjelia. Preto je veľmi potrebné, aby sme sa sem neustále utiekali a dostávali útechu, ktorá obnovuje naše svedomie.

Cieľom je, aby Boh zlomil našu pýchu a zachoval v nás pokoru. Lebo toto právo si zachoval Boh pre seba: Keby sa niekto chcel spoliehať na svoju vlastnú zbožnosť a opovrhoval by inými, nech sa pozrie na seba a nech má pred očami túto prosbu. Vtedy uvidí, že nie je o nič spravodlivejší ako ostatní a že všetci musia napokon skloniť kolená a radovať sa, že sa nám dostáva vzácneho odpustenia. Nech si nikto nemyslí, že za života dosiahne stav, keď nebude potrebovať takúto odpustenie. V skratke: Keby nám Boh neprestajne neodpúšťal, boli by sme stratení.

Zmyslom tejto prosby je, že Boh nechce hľadiť na naše hriechy a zaobchádzať s nami podľa toho, čo si každý deň zasluhujeme, ale chce s nami zaobchádzať milostivo a odpúšťať nám, ako nám to zaslúbil. Takto nám chce darovať radostné a pokojné svedomie, aby sme sa mohli pred Neho postaviť a modliť sa k Nemu. Lebo ak srdce nie je vyrovnané s Bohom a nemôže načerpať takúto dôveru, nikdy sa neodváži modliť sa. A takáto dôvera a radostné srdce môže pochádzať len z vedomia, že naše hriechy sú skutočne odpustené.